

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z PLASTYKI – kl. VII

Wymagania edukacyjne sformułowane zostały w oparciu o podstawę programową oraz Program nauczania plastyki w klasach 4-7 szkoły podstawowej „Do dzieła!” autorstwa Jadwigi Lukas, Krystyny Onak, Marty Ipczyńskiej i Natalii Mrozkowiak (NOWA ERA)

Uczeń ma obowiązek aktywnie uczestniczyć w lekcji plastyki, to znaczy:

- a) przynosić potrzebne na daną lekcję materiały i przybory;
- b) przestrzegać zasad BHP podczas posługiwania się narzędziami;
- c) rozsądnie gospodarować czasem przeznaczonym na ćwiczenia plastyczne;
- d) zachowywać porządek w miejscu pracy;
- e) prowadzić zeszyt przedmiotowy do plastyki;
- f) korzystać z podręcznika „Do dzieła!”.

Praca plastyczna ucznia jest oceniana za:

- zgodność z podanym tematem,
- umiejętność posługiwania się daną techniką plastyczną,
- bogactwo treści, szczegółów;
- środki, jakimi posługuje się uczeń dla wyrażenia dzieła, a więc wyboru rozmieszczenie elementów na płaszczyźnie lub w przestrzeni (kompozycja), kolorystykę, kształt, światło i cień, perspektywę itp.;
- stosowanie twórczych rozwiązań;
- pomysłowość (oryginalność) w doborze materiałów i narzędzi;
- estetykę;
- samodzielność.

Ocenie podlega też wiedza ucznia dotycząca wybranych zagadnień z:

- poszczególnych okresów w dziejach sztuki;
- twórczości malarzy i innych twórców dzieł sztuki;
- analizy dzieła sztuki (czyli opisu np. obrazu wg określonych zasad);
- podstawowych pojęć plastycznych.

Podczas ustalania oceny z przedmiotu: plastyka - będą też brane pod uwagę:

- wysiłek wkładany przez ucznia;
- udział w szkolnych i pozaszkolnych konkursach plastycznych;
- przygotowanie oprawy plastycznej imprez szkolnych;
- wykonywanie ponadobowiązkowych prac plastycznych;
- przygotowanie informacji wzbogacających lekcję, np. w formie prezentacji;
- sprawdziany i kartkówki;
- wzorowe prowadzenie zeszytu przedmiotowego – nowatorska forma, bogactwo ilustracji i dodatkowych informacji.

Podczas ustalania oceny z plastyki szczególną uwagę należy zwrócić na wysiłek wkładany przez ucznia w wywiązywanie się z obowiązków wynikających ze specyfiki

zajęć. Oprócz wiedzy i umiejętności równie ważna jest pozytywna postawa wobec przedmiotu.

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych z plastyki dla uczniów z dysfunkcjami

- uwzględnianie trudności ucznia,
- udzielanie i kilkukrotne powtarzanie instrukcji wykonania,
- podpowiadanie różnych możliwości wykonania tematu pracy plastycznej,
- wspieranie, naprowadzanie, pokazywanie na przykładach,
- częste podchodzenie do ucznia i ukierunkowywanie jego działań,
- dzielenie ćwiczenia/zadania na etapy i zachęcanie do wykonywania ich krok po kroku,
- poświęcanie więcej czasu na opanowanie danej umiejętności,
- w ocenianiu zwracanie większej uwagi na wysiłek włożony w wykonanie ćwiczenia, aniżeli estetykę wykonania pracy plastycznej,
- ocenianie przede wszystkim stosunku ucznia do przedmiotu, jego chęci, przygotowania do zajęć.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- przejawia szczególne zainteresowania plastyką,
- posiada wiedzę i umiejętności określone w programie nauczania, osiąga sukcesy w konkursach plastycznych,
- wykazuje zaangażowanie i twórczą inicjatywę we wszelkich działaniach plastycznych na terenie szkoły.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który:

- opanował wszystkie określone w programie nauczania wiadomości i umiejętności oraz wykorzystuje je w działaniach plastycznych,
- bierze udział w dyskusjach na temat prezentowanych obiektów, podczas których uzasadnia swoje poglądy,
- stosuje z powodzeniem wiedzę teoretyczną, wykonując ćwiczenia praktyczne sprawnie operuje wybraną techniką plastyczną,
- chętnie uczestniczy w różnorodnych działaniach plastycznych na terenie szkoły i poza nią.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który:

- stosuje w praktyce elementy zdobytej wiedzy teoretycznej,
- aktywnie uczestniczy w zajęciach (udział w dyskusjach na temat prezentowanych obiektów, staranne wykonywanie ćwiczenia obligatoryjne),
- samodzielnie rozwiązuje zadania teoretyczne,
- odpowiednio posługuje się przyborami i narzędziami,
- wykonuje prace plastyczne poprawne pod względem technicznym i estetycznym.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który:

- w stopniu średnim opanował materiał objęty programem nauczania (braki w wiadomościach o charakterze szczegółowym),
- samodzielnie rozwiązuje zadania plastyczne o niewielkim stopniu trudności,
- poprawnie posługuje się różnymi przyborami i narzędziami.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który:

- w stopniu minimalnym przyswoił podstawowe wiadomości i umiejętności
- wymienionych w programie nauczania dla przedmiotu plastyka,
- rozwiązuje (samodzielnie bądź z pomocą nauczyciela) zadania plastyczne o niewielkim stopniu trudności,
- wykorzystuje w stopniu minimalnym dostępne narzędzia pracy.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- mimo usilnych starań nauczyciela, wykazuje negatywny stosunek do przedmiotu oraz nie opanował wiadomości i umiejętności w zakresie podstawowych wymagań edukacyjnych przewidzianych programem nauczania danej klasy,
- mimo pomocy nauczyciela nie potrafi i nie chce wykonać najprostszych poleceń wynikających z programu danej klasy,
- wykazuje ciągły brak zaangażowania i chęci do pracy, jest notorycznie nieprzygotowany do zajęć,
- świadomie lekceważy podstawowe obowiązki przedmiotowe i programowe, nie prowadzi zeszytu przedmiotowego.

W klasie VII uczniowie doskonałą poznane elementy języka sztuki. Rozróżniają tradycyjne dziedziny sztuk plastycznych: malarstwo, rysunek, rzeźbę, grafikę, architekturę. Mają sposobność przyjrzenia się rozwojowi i zmianie tych dziedzin na przestrzeni wieków. Poznają zabytki i twórców począwszy od sztuki renesansu i baroku aż po najnowsze nurty w sztuce (kubizm, abstrakcjonizm, pop art., surrealizm, abstrakcjonizm, dadaizm). Wykonują prace inspirowane twórczością znanych artystów. Poznają nowoczesne środki wyrazu plastycznego (fotografia, instalacje, happening). Podczas lekcji podejmują działania związane z poznaniem poszczególnych zagadnień plastycznych. Wykorzystują różnorodne techniki plastyczne do realizacji zadań. Proponowane w realizacji tematów techniki i narzędzia plastyczne dają uczniom możliwość korzystania z różnorodnych rozwiązań. Uczniowie na lekcjach plastyki rozwijają wyobraźnię i kreatywność artystyczną.

Uczeń:

- określa formy twórczości artystycznej, rozpoznaje najbardziej znane dzieła sztuki,
- wymienia charakterystyczne cechy rysunku, grafiki, malarstwa, architektury i rzeźby jako dyscypliny plastycznej,
- wyjaśnia, czym się różni malarstwo realistyczne od malarstwa abstrakcyjnego,
- rozróżnia na przykładach tematyczne rodzaje malarstwa,
- szkicuje lub maluje pracę na określony temat,
- wyjaśnia, czym różni się grafika warsztatowa od grafiki użytkowej,
- rozróżnia formy grafiki użytkowej,
- rozróżnia na przykładach rodzaje rzeźby oraz wyjaśnia funkcje rzeźby,
- wyjaśnia rolę architektury, wymienia przykłady architektury o różnym przeznaczeniu w swojej miejscowości lub w jej pobliżu,
- określa, co to jest zabytek,
- opisuje, czym zajmuje się konserwator zabytków,
- rysuje lub maluje budowlę architektoniczną o wybranej funkcji,
- określa specyfikę wzornictwa przemysłowego i rzemiosła artystycznego,
- wyjaśnia związek między estetyką a funkcjonalnością przedmiotów,
- wskazuje przykłady wytworów wzornictwa przemysłowego i rzemiosła artystycznego w najbliższym otoczeniu,
- projektuje (maluje lub rysuje) przedmiot codziennego użytku pełniący funkcje estetyczne i funkcjonalne,
- wyjaśnia, co jest istotą sztuki ludowej,

- wskazuje charakterystyczne cechy sztuki renesansu i baroku,
- wyjaśnia, w jakich formach przejawia się sztuka współczesna,
- tłumaczy, czym różni się fotografia artystyczna i użytkowa,
- wykonuje w wybranej technice plastycznej pracę inspirowaną twórczością impresjonistów, abstrakcjonistów, fowistów, kubistów i surrealistów,
- wymienia najważniejsze zabytki regionu, wskazuje artystę lokalnego,
- wyjaśnia podstawowe terminy związane z filmem,
- świadomie i ekspresyjnie posługuje się punktem, linią, konturem, plamą walorową, światłocieniem,
- odpowiednio nazywa pracę graficzną, znając materiał, z którego wykonano matrycę,
- wskazuje zabytki w swojej miejscowości, wymienia przykłady rzeźb w swojej miejscowości lub w jej pobliżu,
- wyraża własne zdanie na temat analizowanego dzieła architektury,
- opisuje fotografię artystyczną i porównuje ją z fotografią użytkową,
- ocenia dzieła sztuki, uwzględniając ich walory artystyczne.